

ה"ת 6645/08/14 - אבי אורי נגד משטרת חדרה

בית משפט השלום בנצרת

ה"ת 6645-08-14 אורי נ' חדרה

בפני
מבקש
נגד
משיבה
כב' השופטת עדי במביליה - אינשטיין
אבי אורי
משטרת חדרה

החלטה

לפניי בקשה להחזרת תפוסים ולהטלת הוצאות על המשיבה.

רקע:

1. בתאריך 13.4.14 ערכה משטרת ישראל חיפוש בעסק שבבעלות המבקש בחדרה, בשל חשד להחזקת מקום הימורים. במהלך החיפוש נתפסו במקום 13 מחשבים, 18 מסכי מחשב, לוח בקרה וכסף מזומן בסך 2,300 ₪.
2. בתאריך 7.8.14 הגיש המבקש לבית המשפט השלום בנצרת בקשה להחזרת התפוסים.
3. בתאריך 11.8.14 הורה כבוד סגן הנשיא, השופט דורון פורת, למשיבה, להגיש תגובתה לבקשה בתוך 7 ימים.
4. בתאריך 27.8.14 הגישה המשיבה בקשה לבית המשפט בחדרה להארכת תוקף החזקת התפוסים בהתאם לסעיף 35 לפסד"פ, וזאת מבלי להביא בפני בית המשפט בחדרה כי מתקיים הליך בידון בבית המשפט בנצרת.
5. בהחלטתו מיום 2.9.14, נעתר כבוד בית המשפט השלום בחדרה לבקשת המשיבה באופן חלקי, כך שהורה על הארכת תוקף החזקת התפוסים "למעט מחשבים וסמארטפונים שבענין כל אחד מהם יש להגיש בקשה נפרדת". בקשה נפרדת לא הוגשה.
6. למרות החלטת כבוד סגן הנשיא פורת, לא הוגשה תגובה מטעם המשיבה לבית המשפט בנצרת, ולכן בתאריך 1.9.14 הגיש המבקש "בקשה להורות למשיבה להחזיר את התפוסים לאלתר".

עמוד 1

7. בתאריך 23.9.14 הורה כבוד סגן הנשיא, השופט חנא סבאג, לראש משרד החקירות בתחנת חדרה, להגיב לבקשה בתוך 5 ימים.
8. בתאריך 28.9.14 הוגשה תגובת המשיבה, לפיה מתנגדת היא למבוקש, שכן מדובר בתפוסים החשודים ששימשו להחזקת מקום לצורך הימורים והחקירה טרם הסתיימה. המשיבה ביקשה להעביר הבקשה לבית המשפט בחדרה "מאחר ותחום הטיפול בתיק הוא תחנת חדרה".
9. בתאריך 29.9.14 הגיש הסנגור תגובה לתגובת המשיבה, ביקש לדחות את טענת המשיבה ביחס לסמכות מקומית, חזר על בקשתו להשבת התפוסים וביקש לקיים דיון בבקשה.
10. לישיבת יום 6.10.14 לא התייצבה המשיבה. לפי הצהרת ב"כ המבקש, הודיעה למשיבה על הדיון יום קודם לכן.
11. בישיבת יום 19.10.14 התנגד נציג המשיבה לבקשה והצהיר כי בתאריך 2.9.14 הורה כבוד בית המשפט בחדרה על הארכת התפוסים, במעמד צד אחד, לאחר שהמשיבה הגישה בקשה להחזקתם עד לתום ההליכים, אולם לא הביא עמו החלטה זו. בנוסף, לא ידע להגיב לטענת המבקש בדבר זימונו פעמיים לתחנה לשם קבלת התפוסים. הדיון נדחה בין השאר להבאת החלטת בית המשפט בחדרה ולשם בירור סוגיית זימון המבקש לתחנה לקבלת התפוסים.
12. בישיבת יום 27.10.14 התקיים דיון נוסף בבקשה, במסגרתו הסביר נציג המשטרה כי צו בית המשפט בחדרה אינו חל על המחשבים וכי המבקש לא זומן לקבלת התפוסים אלא בא ביוזמתו.

טיעוני הצדדים:

13. ב"כ המבקש ביקש להורות על השבת התפוסים: 13 מחשבים, 18 מסכי מחשב, לוח בקרה, 2300 ₪ במזומן, שנתפסו בחיפוש מיום 13.4.14. לדבריו, התפוסים שייכים למבקש, המקום משמש כקפה אינטרנט, התפוסים מוחזקים תקופה ממושכת, אין המדובר בחפצים האסורים בהחזקה שכן ניתן לעשות בהם שימוש ביתי, בעסק או בקפה אינטרנט ואם סבורה המשיבה שהתפוסים ידרשו כראיה, יכולה היא לבדוק ולתעד אותם ואז להחזירם. לטעמו, המשך החזקת התפוסים, שעה שלא הוגש כתב אישום, פוגע באופן בלתי מידתי בזכותו הקניינית של המבקש.

בנוסף, עתר ב"כ המבקש להטלת הוצאות על המשיבה, הן משום שלא הגיבה לבקשת המבקש במועד ולא התייצבו לישיבת יום 6.10.14, למרות החלטות בית המשפט, הן משום שהתחנה קראה למבקש לבוא ולקחת את התפוסים בתנאי שימחק בקשה זו, המבקש הגיע פעמיים אך התפוסים לא ניתנו לו, הן משום שהמשטרה הגישה בקשה להארכת התפיסה מעבר לששה חודשים לבית המשפט בחדרה מבלי לשקף קיומו של הליך מקביל בבית המשפט

בנצרת.

14. ב"כ המשיבה התנגד לבקשות, טען כי המבקש וחשוד נוסף קשרו עצמם לחשדות וכי מחומר החקירה, הגלוי והחסוי, עולה שהתפוסים שמשו כאמצעי לביצוע עבירות הימורים. עוד ציין כי החקירה טרם הסתיימה, כי בכוונת המשיבה לחלט את המוצגים בתום ההליך וכי קיים יסוד סביר לחשש כי אם יוחזרו התפוסים, ימשיכו לעבור באמצעותם עבירות דומות. בישיבת יום 19.10.14 הצהיר ב"כ המשיבה כי בתאריך 2.9.14 הורה בית המשפט בחדרה, במעמד צד אחד, על הארכת החזקת התפוסים, בעקבות בקשת המשיבה להחזיקם עד לתום ההליכים. ואולם, בישיבת יום 27.10.14, לאחר שהביא עמו את הבקשה, התברר כי המחשבים לא נכללו באותה החלטה. ביחס לטענה כי המבקש נקרא ע"י המשטרה לקחת את המוצגים, טען כי המבקש הגיע לתחנה על דעת עצמו בהזדמנות אחת וביקש את המוצגים, הופנה לקצין, שלא ניהל עמו כל שיחה, ולא נאמר למבקש כי התפוסים יוחזרו לו. לדברי ב"כ המשיבה, החיפוש במסגרתו נתפסו התפוסים הנו חוקי שכן ניתנה הסכמה מצד מחזיק המקום.

סמכות מקומית:

15. בסוגיית הסמכות המקומית, זו מוקנית גם לבית משפט זה, כפי שנקבע במסגרת ע"ח (מח' נצ') 28433-06-14 אורי נ' מדינת ישראל.

ביחס למזומן בסך 2,300 ש"ח:

16. בתאריך 13.4.14 ערכה משטרת ישראל חיפוש בעסק שבבעלות המבקש בחדרה, בשל חשד להחזקת מקום להימורים. במהלך החיפוש נתפסו במקום 13 מחשבים, 18 מסכי מחשב, לוח בקרה וכסף מזומן בסך 2,300 ₪.

17. כאמור לעיל, בתאריך 27.8.14, הגישה המשיבה לבית המשפט בחדרה בקשה להארכת החזקת התפוסים בהתאם לסעיף 35 לפסד"פ. בהחלטתו מיום 2.9.14, נעתר כבוד בית המשפט השלום בחדרה, לבקשת המשיבה, באופן חלקי, בקבעו: "כמבוקש, למעט לגבי מחשבים וסמארטפונים שבעניין כל אחד מהם יש להגיש בקשה נפרדת".

הנה כי כן, הורה בית המשפט על הארכת תוקף החזקת סכום המזומן מעבר לששה חודשים.

הסנגור העלה טענה ביחס להחלטת כבוד בית המשפט בחדרה, אשר נוסחה ללא הגבלת זמן וניתנה בעוד בקשה מקבילה קיימת בבית המשפט בנצרת, אולם לשם בירור סוגיות אלה על ב"כ המבקש לפנות לבית המשפט שנתן את ההחלטה. בית משפט זה אינו יושב כערכאת ערר על החלטת בית המשפט בחדרה, ומשניתנה החלטה ביחס לסכום הכסף המזומן ע"י בית המשפט בחדרה, אין מקום למתן החלטה מקבילה נוספת בנוגע לאותו תפוס ע"י בית משפט זה.

18. נוכח המפורט לעיל, החלטתי זו לא תעסוק בסכום המזומן שנתפס אלא בתפוסים האחרים נשוא הבקשה: 13 מחשבים, 18 מסכי מחשב ולוח בקרה.

ביחס ל-13 מחשבים, 18 מסכי מחשב ולוח בקרה (להלן: "התפוסים"):

19. בסעיף 32(א) לפקודת סדר הדין הפלילי (מעצר וחיפוש) (נוסח חדש), תשכ"ט - 1969 (להלן: "הפקודה") נקבע כי שוטר רשאי לתפוס חפץ אם יש לו יסוד סביר להניח כי באותו חפץ נעברה, או עומדים לעבור עבירה, או שהוא עשוי לשמש ראיה בהליך משפטי בשל עבירה, או שניתן כשכר בעד ביצוע עבירה, או כאמצעי לביצועה.

20. במסגרת בקשה זו לא נטענה טענה כנגד קיומה של עילת תפיסה בהתאם לסעיף 32(א) לפסד"פ, וממילא הוצא צו חיפוש בתיק הנ"ל, שלאורו הונחה בפני בית המשפט עילה כאמור.

21. בתיק זה, נערך החיפוש בנוכחות עד אחד, הגם שבמסגרת צו החיפוש הורה בית המשפט כי על החיפוש להיערך במעמד שני עדים. המדובר בפגם העלול להשליך על חוקיות החיפוש.

עם זאת, החקירה טרם הסתיימה, כך שנסיבות המקרה לא הובהרו במלואן והראיות ראשוניות. לפי הצהרת ב"כ המשיבה ניתנה הסכמה לעריכת החיפוש. הסכמה עשויה להוות עילה עצמאית לביצוע החיפוש, היה ויתברר כי ניתנה הסכמה מודעת. מעיון בתיק החקירה, סוגיית מודעות מושא החיפוש לזכותו לסרב לחיפוש, טרם נתבררה (רע"פ 10141/09 **אברהם בן חיים נ' מדינת ישראל**, רע"פ 617/10 **יגאל ג'באלי נ' מדינת ישראל**, לעומת: רע"פ 5758/10 **ויקטור עייש נ' מדינת ישראל**).

העובדה שחיפוש נערך שלא כדין אינה מביאה באופן "אוטומטי" לפסילת הראיות שנתפסו במסגרתו. בית המשפט הדן בסוגיית קבילות ראיה שהושגה שלא כדין, נדרש להפעיל שיקול דעתו בהתאם לנסיבות המקרה, כפי שיגובשו במסגרת הליך החקירה, לערוך איזון בין הערכים המתנגשים ולבחון את עוצמת ואופי הפגיעה הצפויה בזכות להליך הוגן כתוצאה מקבלת הראיה. (ע"פ 5121/98 **יששכרוב נ' התובע הצבאי הראשי**, רע"פ 10141/09 **אברהם בן חיים נ' מדינת ישראל**, רע"פ 617/10 **יגאל ג'באלי נ' מדינת ישראל**, רע"פ 5758/10 **ויקטור עייש נ' מדינת ישראל**).

לאור ההלכה הפסוקה ושעה שהחקירה בראשיתה, סבורני כי יש להותיר את סוגיית חוקיות החיפוש לדיון בתיק העיקרי, היה ויגש כתב אישום.

22. הראיות הקיימות עתה בתיק החקירה, הגם שהנן ראשוניות, מקימות יסוד סביר להניח כי באמצעות התפוסים דנן ביצע המבקש עבירה של עריכת משחקים אסורים/הגרלות/הימורים ועבירה של החזקת/ניהול מקום לעריכת משחקים אסורים/הגרלות/הימורים (פרק ח' סימן י"ב לחוק העונשין).

בהודעתו קשר עצמו המבקש לחשד כי ניהל את המקום לשם ביצוע הימורים ונובע מהם כי המחשבים שימשו

כאמצעי לביצוע העבירות.

23. הבקשה הוגשה במקור בהתאם לסעיף 34 לפסד"פ, המקנה לבית המשפט סמכות לצוות כי החפץ ימסר לתובע הזכות או לאדם פלוני או שינהגו בו אחרת בהתאם לתנאים שיקבעו בצו.

24. החזקת התפוסים טרם כתב אישום, הוגבלה ע"י המחוקק לתקופה של ששה חודשים, בהתאם לסעיף 35 לפקודת סדר הדין הפלילי, הקובע:

"אם תוך ששה חודשים מיום תפיסת החפץ על ידי המשטרה, או מיום שהגיע לידיה, לא הוגש המשפט אשר בו צריך החפץ לשמש ראיה, ולא ניתן צו על אותו חפץ לפי סעיף 34, תחזיר המשטרה את החפץ לאדם אשר מידיו נלקח; אך רשאי בית משפט שלום, על פי בקשת שוטר מוסמך או אדם מעוניין, להאריך את התקופה בתנאים שיקבע".

25. בתאריך 13.10.14 הסתיימו ששת החודשים שהקצה המחוקק להחזקת התפוסים אצל המשיבה, בהתאם לסעיף 35 לפסד"פ.

בתאריך 27.8.14, בטרם חלפו 6 חודשים מיום התפיסה, הגישה המשיבה לבית משפט השלום בחדרה בקשה להארכת תקופת החזקת התפוסים דנן בהתאם לסעיף 35 לפסד"פ, דהינו: מעבר לששה חודשים.

בית המשפט בחדרה קבע בהחלטתו מיום 2.9.10: "כמבוקש, למעט מחשבים וסמארטפונים שבענין כל אחד מהם יש להגיש בקשה נפרדת".

הנה כי כן, הורה בית המשפט על הארכת תוקף החזקת סכום המזומן מעבר לששה חודשים. אך בהחלטתו החרג את המחשבים והסמארטפונים והורה להגיש לגביהם בקשה נפרדת.

בקשה נפרדת ביחס לכל אחד מן המחשבים לא הוגשה ומשכך אין כל החלטה שיפוטית המקנה סמכות למשיבה להחזיקם מעבר לגדרי החוק.

יצוין כי בית המשפט בחדרה דן ב"מחשבים", אולם אראה גם את מסכי המחשב ולוח הבקרה כחלק מן התפוסים שעליהם אין החלטת בית המשפט בחדרה חלה, בהיותם חלקי מחשב.

בנסיבות אלה, מיום 13.10.14, מחזיקה המשיבה בתפוסים (מחשבים, מסכים ולוח בקרה) באורח בלתי חוקי.

26. המשך החזקת התפוסים, ללא הגשת כתב אישום, וללא החלטה שיפוטית המתירה החזקתם מעבר לששה חודשים, כרוכה בפגיעה ממשית בזכות הקניין של המבקש, זכות המעוגנת בחוק יסוד: כבוד האדם וחירותו.

27. עם זאת, זכות הקניין אינה זכות מוחלטת ועל בית המשפט לאזן בין ההגנה על זכות הקניין לבין האינטרס הציבורי העולה ממטרות התפיסה.

כחלק ממערך האיזונים כאמור, לפי סעיף 35-סיפא לפסד"פ, רשאי בית משפט שלום להאריך תקופת החזקת התפוסים, אף מעבר לששה חודשים, לבקשת שוטר מוסמך או אדם מעוניין.

28. במקרה דנן, לא הוגשה בקשה ע"י המשטרה להארכת משך החזקת המחשבים, מעבר לזו שנדחתה ע"י בית המשפט בחדרה בהחלטתו מיום 2.9.14, כמפורט לעיל.

אין לראות בתגובת המשטרה לבקשה דנן, משום בקשה נפרדת להארכת משך החזקת התפוסים.

בבש"פ 6686/99 אליהו עובדיה נ' מדינת ישראל עלתה סוגיה דומה והובהר:

"10. ...לבית המשפט סמכות - מכוח סעיף 35 - "על פי בקשת שוטר מוסמך או אדם מעוניין", להאריך את תקופת ששת החודשים בתנאים שיקבע. נראה כי הארכה כזו איננה יכולה להיות לצמיתות ועליה להינתן לזמן מסוים לתכלית מסוימת ומטעמים ראויים, למשל, כאשר החקירה לא נסתיימה...ככלל, יש להגיש בקשת הארכה בתוך התקופה שהארכתה מבוקשת, בענייננו, תוך ששה חודשים. עם זאת, ניתן להאריך תקופה זו גם אם זו הוגשה לאחר חלוף תקופת ששת החודשים...מטבע הדברים, המשטרה היא זו שצריכה להגיש בקשת הארכה משום שהיא זו המבקשת להימנע מלהחזיר את התפוסים למרות שחלפו ששה חודשים מיום התפיסה ולא ניתן צו לפי סעיף 34..."

12. סעיף 35 מורה לנו כי המחוקק קצב פרק זמן של ששה חודשים שאחריו אין המשטרה רשאית להמשיך ולהחזיק בתפוסים. אם המשטרה מבקשת להמשיך ולהחזיק בהם או לחלופין או להשמידם, עליה להזדרז ולפנות לבית המשפט במהלך ששת החודשים מאז התפיסה ולבקש את המשך החזקת התפוסים ולהראות כי הדבר דרוש למטרה ראויה המצדיקה שלילתם זמנית או לצמיתות מבעליהם. לא עשתה כן במהלך ששת החודשים, רשאית המשטרה על פי סעיף 35 לבקש אורכה ובית המשפט יתנה אם ישתכנע שאכן קיימים נימוקים המצדיקים זאת. במהלך ששת החודשים ובתקופת הארכה אם ניתנה, אין מניעה לפנות לבית המשפט בבקשה לפי סעיף 34. המשטרה לא עשתה דבר מכל אלה. היא לא ביקשה צו לפי סעיף 34 במהלך ששת החודשים, היא לא ביקשה אורכה לאחר תום ששת החודשים וממילא לא ניתנה כזו. היא "ישבה על הגדר" החזיקה בחפצים ומשהגיש המבקש בקשה להחזירם, התנגדה לכך בטענה שיש להשמידם. קיצור דרך זה אינו ראוי ולא נראה כי ניתן לעקוף בו את הוראות החוק ולהפעיל את סעיף 34 לאחר חלוף ששה חודשים ומבלי שהתקופה הורכה ובמסגרת בקשה שהגיש המבקש להחזרת החפצים..."

13. לא נראה לי, כי יש מקום להתייחס להתנגדות המשטרה כאילו היתה זו בקשה להארכת מועד ולדין בהתנגדות כאילו היתה קיימת החלטה להארכה. כאשר על הכף

מונחת זכות יסוד של הפרט על קניינו ומנגד סמכות הרשות ליטול ממנו את קניינו, על הרשות למלא בקפדנות אחר הוראות החוק ולנקוט בצעדים המתחייבים ממנו כדי להפעיל את סמכותה. דרישה זו איננה פורמלית גרידא. היא נובעת מתפיסת יסוד של המחוקק ושל השיטה בדבר האיזון ההולם בין צרכי הציבור לבין זכויות הפרט, ואין להקל ראש בצעדים שיש לנוקטם בדרך לפגיעה באותן זכויות".

גם בבש"פ 555/07 **מוחמד יחיא נ' משטרת אריאל** ובבש"פ 998/05 **פפסמידוב נ' מדינת ישראל**, עמד כבוד בית המשפט העליון על חשיבות ההפעלה הדווקנית והמדויקת של סמכויות המשטרה, לפי סעיפים 34 ו-35 לפקודה.

29. בפרשת עובדיה מדובר היה בתיק בו ניתנה החלטת סגירה, כשבמקרה שלפני עסקין בחקירה שטרם נסתיימה. יחד עם זאת, הרציונל שבבסיס פרשת עובדיה יפה גם לעניינינו, שכן לא הוגשה בקשה מטעם משטרת ישראל להארכת תוקף החזקת התפוסים, מעבר לזו מיום 27.8.14 שנדחתה בהחלטת בית המשפט בחדרה מיום 2.9.14.

30. אחזור ואציין כי נסיבות הגשת הבקשה מיום 27.8.14 לביהמ"ש בחדרה מעוררות תמיהה בלשון המעטה. אין המדובר בפנייה בבקשה רגילה להארכה מעבר ל-6 חודשים, כנטען ע"י ב"כ המשיבה. מדובר בהתנהלות לא תקינה, שכן המשיבה יזמה הליך מקביל בעניין התפוסים בבית המשפט בחדרה, מבלי ליידע את בית המשפט בחדרה בדבר הדיון התלוי ועומד בבית משפט זה ביחס לאותם תפוסים, ובתגובתה מיום 28.9.14 לבקשת המבקש בבית משפט זה, לא ציינה המשיבה כי הגישה בקשה ביחס לאותם תפוסים לבית המשפט בחדרה וכי נתקבלה ההחלטה מיום 2.9.14 בעניין המזומן. כתוצאה מהתנהלות המשיבה עלולות היו להתקבל שתי החלטות סותרות בעניין זה.

לא זו אף זו, בישיבת יום 10.9.14, הצהיר ב"כ המשיבה כי קיימת החלטה בדבר הארכת תקופת החזקת התפוסים, אשר ניתנה ע"י בית המשפט בחדרה, הצהרה שהוכחה כשגויה, עת התברר כי ניתנה אך ורק ביחס למזומן ולא ביחס למחשבים.

31. התקדמות החקירה: החיפוש נערך ביום 13.4.14, בוצעו פעולות חקירה נוספות ביניהן חקירת המבקש ואדם נוסף, ומאז חודש אפריל 2014 לא בוצעה אף לא פעולת חקירה אחת נוספת לאורך כששה וחצי חודשים.

בקשת המבקש הוגשה לראשונה ביום 7.8.14, מאז חלפו למעלה מחודשיים וחצי בהמתנה לתגובת המשיבה ולדיונים בבקשה, אך גם במהלך תקופה זו לא טרחה המשיבה לבצע פעולת חקירה כלשהי.

32. מהות החפצים: התפוסים הנם מחשבים ולכן אינם חפצים שמעצם טיבם וטבעם אסורים להחזקה ואין מניעה

לאפשר למבקש לעשות בהם שימוש למטרה החוקית לה נועדו. עם זאת, כעולה מתיק החקירה, קיים יסוד סביר להניח שהתפוסים שימשו כאמצעי לביצוע עבירות הימורים ולכן היתה הצדקה לתפיסתם ולהמשך החזקתם, ובלבד שהחקירה היתה מתנהלת בקצב ראוי והיו ננקטים ע"י המשטרה הצעדים הקבועים בחוק להמשך החזקת התפוסים מעבר לששה חודשים.

33. שקלתי חומרת העבירות שבוצעו לכאורה בעזרת התפוסים, בראי קיום ראיות המבססות חשד סביר לביצוען. עוד שקלתי את תכליות התפיסה, כפי שנטענו ע"י ב"כ המשיבה, קרי: הכוונה לחלט את התפוסים בתום ההליך, עשיית שימוש בהם כראיה, הצורך בתפוסים לשם מיצוי החקירה שטרם הסתיימה והחשש מהישנות עבירות דומות באמצעות התפוסים היה ויחזרו.

מנגד, ראיתי לנגד עיניי את זכותו הקניינית של המבקש, בחנתי את התקופה הממושכת שחלפה מאז תפיסת המוצגים, את התקופה הממושכת שחלפה מאז בוצעה פעולת החקירה האחרונה בתיק, את החזקת התפוסים באורח בלתי חוקי מעבר לששה חודשים, את התנהלות המשיבה במסגרת הבקשה דנן והעדר צפי לסיום החקירה.

34. באיזון בין השיקולים האמורים, הנני מורה כי תפוסים הכוללים 13 מחשבים, 18 מסכי מחשב ולוח בקרה, יוחזרו למבקש בתוך 7 ימים מהיום או לאחר מיצוי כל פעולות החקירה אשר יש לבצען באמצעות התפוסים (לרבות בדיקה ע"י חוקרי מחשבים מיומנים), **לפי המוקדם**.

אין בהחלטתי זו כדי להגביל את המשיבה מלשוב ולתפוס את התפוסים הנ"ל אם יהיה בעתיד יסוד סביר להניח כי נעברה בהם עבירה נוספת או שעומדים לבצע בהם עבירה.

הבקשה להטלת הוצאות:

35. הבקשה להטלת הוצאות, ככל שהיא נוגעת לאי הגשת תגובה ע"י המשיבה ולאי התייצבותה לדיון מיום 6.10.14, נדחת, בהעדר אישורי מסירה כדין ולאור נימוקי החלטתי בדיון מיום 6.10.14. הבקשה להוצאות נדחת ככל שהיא נוגעת לבקשת המשיבה להעברת הדיון לחדרה, שכן הבקשה לגיטימית, נטענה מנימוקי יעילות "מאחר ותחום הטיפול בתיק הוא תחנת חדרה", והמחלוקת הנה משפטית. הבקשה להטלת הוצאות בגין התייצבות המבקש פעמיים במשטרה לשווא, נדחת משום שלא הובאה ראיה לביסוס טענת המבקש, הגם שנדרש בסיס ראיתי לאור תגובת המשיבה לטענה. יצוין שהמבקש לא התייצב לדיון ולא נחקר בנדון.

מובן שאין הדבר מגביל את המבקש מלפנות לבית המשפט בחדרה בבקשה להטלת הוצאות ככל שהדבר נוגע להגשת הבקשה מיום 27.8.14 מבלי לציין שהליך מקביל מתנהל בבית משפט זה.

המזכירות תשלח החלטתי באופן מיידי לב"כ המבקש ולרמ"ח תחנת חדרה ותערוך רישום על כך בתיק הממוחשב.

ניתנה היום, ט' חשוון תשע"ה, 02 נובמבר 2014, בהעדר
הצדדים.